

KICO, BLUSHI

17-1

3-66

Mirë mëngjes

891.983-1

S

B. 66

KIÇO S. BLUSHI

MIRË MËNGJEZ!

(VJERSHA DHE POEMA)

BIBLIOTEKA E SHKËTËRI
DHE MËSHTERËSISË

~~43591~~

16711

SHTËPIA BOTONJËSE «NAIM FRASHËRI»

SIKUR...

Qielli nis që përtej malesh.

Sikur të ish e mundur që në botë

Të kish muzeume qiejsh,

Unë që larg do ta njihja

Copëzën shqiptare të qiellit.

ALEKSANDËR MOISI

«Unë zotëroj një certifikatë qytetari,
të lëshuar nga qeveria e përkohëshme e princ
Vidit».

— A. Moisiu —

1

Në ato vite
(Kur mbretërit luanin me historinë bixhos ,
Kur fashistët stërvitnin ushtarët e
Natës dhe vdekjes)
Shqipëria e jonë,
Me zërin tënd,
Monologun e famshëm botës i thosh:
— Të rrosh,
apo të mos rrosh?

2

Përse të duartrokisnin, Aleksandër Moisi?
Përse të donin?
Sepse fati yt u rrukullis në dhé të huaj,
Sepse ti, për Shqipërinë, ishe Hamleti vetë,
Sepse ti nuk luaje Shekspirin-askënd,

Por veten,
Fatin tënd
Dhe tonin.

3.

Në botë, Aleksandër,
Për artistin ka vetëm një vend — atdheu,
Ku zemra mund të rrahë me puls të rregullt,
Ku njerëzit mund të ta njohin më mirë
shpirtin.

B A B A I T

Kur «Skoda»,
Në baltën e natës bën xhiro,
Merri gjith' vargjet e mia
Dhe nën rrota,
Në vend të gurëve, i hidh...
Sepse të presim...

KËNGË DJEPI E KËNDUAR NË DY KOHË TË
NDRYSHME

I.

Mos u rrit shpejt, o bir,
Që koha të zgjatet më shumë...
Nga duart e nënës mos ikësh
Siç ikën nga mali një lumë...

I dëgjon nënat dhe nuset si qajnë?
«Mu në breg të detit
Vapori ka dalë...
Ku vete, mos vafsh i gjallë?»

Shkojnë djemt e nënave
Shkojnë larg, nizamë...

II

Fli o bir, fli
Të rritesh shpejt, të bëhesh burrë
Nga duart e nënës të ikësh
Siç ikën nga mali një lumë...

I dëgjon partizanët si këndojnë?
Unë po hesht, o bir,
Që këngën e tyre
Ta dëgjosh më mirë...

PRANVERË

Punëtorët s'i kanë firmosur akoma
Fletët e kampit.
Në buzë të detit rri e i gëzohem
Kuptimit të gjithë jetës —
Fëmijëve.

Gjithmonë të bëjnë të mendosh
Këto valë të përjetëshme,
Ky plazh i heshtur që njih vetëm
gëzimin e njerëzve.

Ke qejf të jesh gjithmonë i ri,
Si këto valë.
Si kjo lindje e diellit mbi buzët e detit.

B R A M K A

Vdiq Bramka...
Sazexhiu i famshëm që u këndoi
Shtretërve të rinj të nuseve,
Kostumeve të hekurosura të dhëndurëve.

Vdiq Bramka...
Ahere kërkoheshin këngë
Që të mbytnin errësirën e netve të uritura.
Netët trokisnin xhameve të kafeneve
Që baballarët e dehur
Të ktheheshin shtëpive.
Por baballarët e inatosur thërrisnin:
— Bramkë, këngë!
Vetëm këngë!

Vdiq Bramka...
I futi të gjitha këngët në gajde
Dhe iku.
E mori me vehte dhe gajden
Dhe iku.
I mbështolli në shami këngët e kafeneve
Dhe iku.